

אבל אדם חי נושא את עצמו – However, a live person carries himself

OVERVIEW

רבא stated that regarding a person, the חכמים agree with ר' נתן that a live person carries himself, so therefore if one carries out a live person he is not חייב הטאת. Our גמרות reconciles our גמרא with other seemingly contradictory תוספות.

תוספות asks:

תניא דבריש נוטל (לקמן דף קמא, ב) משמע דפליגי נמי באדם -

It is astounding! For in the beginning of פרק נוטל it seems that ר' נתן and the רבנן agree even concerning a person, not like רבא states here that the רבנן agree with ר"נ regarding a person -

דקאמר¹ גבי תינוק רבא כרבי נתן סבירא ליה -

For the גמרא there states regarding a תינוק, that רבא agrees with ר"נ, that he is פטור for carrying out the תינוק; however here רבא ruled that by a person all agree (even the רבנן) that he is פטור, since אדם נושא את עצמו?!

תוספות answers:

ואומר רבינו שמשון בן אברהם דקטן כבהמה דמי דמשרביט נפשיה -

And the רשב"א answered that a small child is like a בהמה in this regard that he slumps himself (and weighs) down just like a בהמה, therefore he is פטור only according to ר"נ, but not according to the רבנן.²

תוספות asks:

אך קשה לן דבפרק מפנין (שם דף קכח, ב) תניא מדדין בהמה חיה ועוף בחצר³ -

However we still have a difficulty for in פרק מפנין the ברייתא teaches, 'one is permitted to help walk domesticated and non-domesticated animals as well as fowl, in a courtyard -

אבל לא ברשות הרבים והאשה מדדה את בנה ברשות הרבים -

But not in a public domain, however a woman may help her child walk in a רה"ר. This concludes the ברייתא -

ופירש התם בקונטרס⁴ דבהמה ברשות הרבים לא שמא יגביהנה מן הארץ -

And רש"י there explains the difference between animals and a child, that one is

¹ תוספות ruled there that one is not liable for carrying out a תינוק (an infant/young child). See end of this תוספות.

² See footnote # 5.

³ In a חצר it can never come to an איסור דאורייתא of carrying, for the חצר is a רה"ר.

⁴ בד"ה דמקפא.

not permitted to be **an animal in the רה"ר**, out of concern that **perhaps he will pick it up off the ground** so he will be carrying אמות ד' in the רה"ר -

וסתמא כרבנן דרבי נתן דמחייבי -

And this ברייתא which was written **anonymously** presumably **follows the רבנן** who argue **with ר"נ** and maintains that one **is liable** for carrying an animal, therefore he may not even be מדדה in the רה"ר -

אבל בנה אי נמי מגבה ליה הא באדם מודו רבנן דחי נושא את עצמו -

However the woman may be מדדה **her son**, for even if she picks him up there will be no חיוב, **for by a person the רבנן admit to ר"נ that a חי is עצמו**. This concludes פרש"י. This is in contradiction to what תוספות previously answered that the חכמים are גמרא in (רש"י) the גמרא (according to רש"י) however⁵, תינוק a grown person but not by a תינוק, only by ר"נ to מודה states that there is no חיוב if a mother picks up her child!!

[ושמא ההוא דבפרק נוטל איירי בתינוק בן יומן]:

And perhaps that גמרא in פרק נוטל where it states that by a תינוק the חכמים do not agree with ר"נ (and maintain נושא את עצמו) **that is discussing a day old infant**; only in that case do the חכמים argue with ר"נ, however by an older child (like the case in פרק חי נושא את עצמו) they will also agree that חי נושא את עצמו.]

SUMMARY

The רבנן (presumably) maintain that by animals and very young infants we do not say החי נושא את עצמו, however by older children and certainly adults we do say החי נושא את עצמו

THINKING IT OVER

Why was it necessary for תוספות to cite פרש"י in פרק in order to show the contradiction between פרק נוטל and פרק מפינין and our גמרא; could we have interpreted the גמרא in מפינין so there would be no contradiction?!

---

⁵ See (text by) footnote # 2.